

ORPO

(12-vuot. orpopojan kirjottama)

Talven tuulet suhisten sinkuu,
metsään puut humisten vinkuu,
Orpo pieni ilman suojaa
Ei oo hällä leivän tuojaa.

Puute, kurjuus turvans' anasti.
Hälle mierontie sen opetti:
riennä, riennä taistoon suureen,
riennä punalipun juureen.

H. KETOLA.

VANCOUVER, B. C.

Lähetän puolestani minäkin Selma-tädille ja kaikille Toverittaren lukijoille tervehdykseni. Koetan aina perjantaisin oikein juoksuajalassa kii-ruhtaa kotiin, sillä silloin saan lukea taas paljon, kun posti on tuonut Toverittaren. Pidän paljon siinä olevista kirjoituksista, erittäinkin lasten osastosta.

Ollisin jo aikoja minäkin kirjoittanut, vaan se arkuus on ollut häiritsevä. Eräänä päivänä äitini sanoi, että ethän ole arka, kun esität kuvia, lauluja, tai lausut runoja laulilla suuren katselijajoukon edessä ja tässä lehdessä eivät edes sinua näe. Nyt siis yritän.

Emme me pojat saa olla toimitettomia kuin tytöt. Minä olen yhdeksän vuoden vanha. Kirjoitan ja luen suomen- ja eng. kieltä ja siinä sivussa opin äidiltä ruotsin- ja venäjänkieltä. Äitini lukee minulle ja veljelleni, joka on kuuden vuoden vanha, usein kauniita venäjänkielisiä kertomuksia, kirjoista, joita hän on tuonut Pietarista. Sitten hän niitä kääntää suomenkielelle ja näin sitte opin venäjänkieltä.

Jaa — minä olen nyt käynyt kolme ja puoli vuotta englanninkielistä kansakoulua. Me olemme olleet tässä maassa kolme ja puoli vuotta. Minäkin haluan lukiin joutain Suomesta, jos Tyyne Mäkelä kirjoittaisi. En tiedä Suomesta mitään, sillä olen syntynyt Venäjällä. Äitini ei voi siltä paljon kertoella, kun hän ei ole siellä ollut ja siksi haluaisin siitä kuulla, kun äitini sanoo sen olevan meidän synnyinmaamme.

Harrastan viulunsoittoa, koska joulupukki oli niin kiltti, että toi minulle oikein oman viulun. Minulla ei ole lähellä suomalaisia tovereita. Me asumme tunnin matkan päässä suomalaisesta asutuksesta ja siksi en nykyisin pääse niin usein haallille-kaan isäni muassa.

Meillä on kauhean luminen ja pakastalvi. Helmikuun lopulla oli pari viikkoa oikein lämmintä ja lumikin katosi tyyni. Luulimme jo kesän tulle, vaan eikö mit! Taus koko tähän viikon ajan on satanut lunta, että maa on jo lumen peitossa. Äitini sanoi, että luontokin näkyy olevan köyhälistöä vastaan, sillä ei pä monellakaan tässä kaupungissa ole millä puita ostaa. Suomalaisetkin melkein järjestään kaikki ovat olleet työttä pitkän aikaa.

Minä lopetan tämän tällä kertaa ja jos Selma-täti tämän hyväksyy, niin seuraavalla kerralla taas kirjoitan täältä jotakin uusia. Terveisiä siis vaan kaikille, erittäinkin Selma-tädille.

PAUL ALBERT SAASTA.

REDWOOD VALLEY, CAPELLA.P.O.

Hyvä Selma-täti:— Äiti antoi luvan, että tilata Toverittaren. Ja minä tykkäisin kirjoittaa lasten osastoon, jos minun suomenkielestäni saisi selvän. Minä olen täyttänyt viime kuussa yksitoista vuotta. Minä käyn

kansakoulua ja olen kuudennessa luokassa. Minä olen käynyt suomenkielistä koulua yhden kesän Buttesa, Montanassa. Fred Jaakkolan toimissa opettajana.

Tervehdys Selma-tädille ja kaikille lasten osaston lukijoille. Minä kirjoitan toiste enemmän, jos tämä julaitaan. SAIMA PUKEMA.

CLOQUET, MINN.

Haloo Selma-täti, ja kaikki Toverittaren pienet lukijat! Nyt minä taas kirjoitan täältä sahamyllykylästä, koska se kirje, jonka viimeksi kirjoitin, painettiin lehteen.

Meillä oli täällä Cloquetissa Iltama 27 p. helmikuuta ja väkeä siellä oli kolmatta sataa. Kaikki sunnuntai-koululapset antoivat ohjelmaa, mikä lausui runon, mikä luki kertomuksen ja kaikki me voimistelimme, niin että salimme yleisön iloisesti nauramaan, jotta haali kaikui.

Hiljaisia täällä ovat olleet työsuhteet, mutta nyt on aika vähän vilkastunut, kun täällä pannaan käymään yksi sahamylly. Moni isä silloin saa tienata lapsilleen leipää.

Minä olen yhdeksäntoista vuoden vanha ja olen viidennessä luokassa koulussa. Minulla on yksi veli, jonka nimi on Arne. Hän on seitsemän vuoden vanha ja hänelle tehtiin leikkauksen kaulaan, ja nyt hän voi hyvin. Hyvästi kaikki Toverittaren lukijat, pienet ja suuret. Hyvästi Selma-täti. NESTOR WALTER RYTIA.

COLEMAN, ALTA., CAN.

Taas tervehdän Toveritarta. En ole pitkään aikaan kirjoittanut. Viime kesänä koululoman aikaan menin palvelukseen ja olen palvellut kahdessa eri perheessä. Ensimmäisessä palvelus palkassani sain kahdeksan dollaria palkkaa ja toisessa sain kuusi dollaria. Palvelin kotikaupungissani ja kävin aina yöstä kotona, tullen kotiin kello seitsemän tai kahdeksan aikaan ja joskus kello yhdeksältä.

En muista että elämä olisi koskaan tuntunut katkerammalta. Tuntuu, kuin elämä olisi tykkäänään muuttanut. Raskaalle tuntuu työ, sillä kun koko pitkän päivän lykin lapsia ulkona ja vasta illalla myöhään pääsin vapaaksi.

Olen lukenut paljon työläisten kurjasta elämästä ja kuvittellut mitä tuntuisi olla palvelijattarena kolmen toista vuotiaana, vaan en koskaan luullut sen niin katkeraa olevan. Mitä mahtaneekaan olla ne kärsimykset, niitten, jotka ovat kurjemmissa olosuhteissa kuin minä vielä tähän mennessä olen ollut. Kai moni kukka lakastuu talven kylmässä viimassa.

Kuunnellessani koululasten iloista hälinää, ikävöin vapautta enemmän ja enemmän. Tuskin koskaan kuljin iloisena kadulla. Surun painostamana kuljin. Usein vieläkin, vaikka käyn nyt koulua ja olen kotona, muistuu mieleeni menneisyys ja saa se silmäni kyynelnyään.

Kuinkahan kauan tätä kestää. Kuinkahan... työläiset... jotka... niin paljon kärsivät ja kokevat, voivat olla avaamatta silmiään ja näkemättä tätä nurinkuruutta ja vääryyttä tässä kurjassa yhteiskunnassa. Herättää jo, ja rientäkää taiston tuoksi-naan! Rientäkää, teitä kaivataan rintamaa vankentamaan, ja oikeuksianne vaatimaan. ANNIE.

Koulutyttöjen päiväkirjasta

Tammikuun 17 päivä. Luokalla tänään opettaja nuhteli lapsia. Olin koettanut parastani,

UKKO KUU

(Suomen lasten julkaisusta "Joulutaru")

Ilman tulee ukko kuu taivahalla tallustaa, hymysilmä, naurusuu minne käypi? Arvaka!

Tiedän, hiipi ukko kuu kotisaunan lämpimään, oi kuin lapset ihastuu ikivanhaan ystävään.

Saunassapa ukko kuu kylpee, lyöpi löylyä. Lapsot ne riemastuu herttaisesta kylvästä.

Vieläpä hän, ukko kuu palleroiset peseekin. Hänä joo ei kenkään muu käärii heidät nuttuihin.

Saattaa sitten ukko tuo loistehessa tähtivyön vuotehelle lapset nuo, lähetessä tumman yön.

Kiitos sulle ukko kuu, seuras oli hupaisaa. "Hyvää yötä" pikku suu illoin sulle kuiskuttaa.

Taivahalla ukko kuu ikuisesti retkeilee. — Paremminko joku muu arvaa, minne matkaneee?

HILJA LIHAMAA.

joten toivoin hyviä tuloksia enkä siinä erehtynytäkään. "Hävetkää senkin isot köllit, nuorin luokailani ja hän on aina esimerkinä teille, mitä varten te käytte koulua, jos ette oppiaksenne? Senkötähden, että saatte sen nimen, että olette olleet tilaisuudessa käydä koulua? Todistus, joka ei takaa mitään opitun. On parempi, että sitä ei ole olemassaakaan, vastatkaa mikä istutte täällä." pauhasi opettaja, mutta ei vaan vastausta kuulunut. "Vastaappa sinä —" sanoi opettaja alennetulla äänenpainolla. "Istun täällä sentähden, että saan käytännöllistä oppia, jota tarvitsen elämäni matkan varrella. Vanhempani ovat köyhiä, joten he eivät voi minua kustantaa korkeampiin kouluihin, siksi minun on otettava tarkasti huomioon ja asetettava muistojen joukkoon kaikki mahdollisesti hyödyttävät aineet. Tulee aika, jolloin minun täytyy jättää koulun, ja se tapahtuu silloin kuin minun olisi astuttava yksityisten kustantamaan kouluun, jossa kysytään satoja dollareita, joita ei minulla ole. Tiedot, joita täällä saan, varsinkin historiassa, eivät kyllä ole yhtäpitäviä niiden tietojen kanssa, joita saan kotona tutkimalla historioita, joissa asiat ovat esitetyt meille työläisille oikeassa valossa, mutta sitten-

fään en hylkää koulua niinkautan kuin minulla on mahdollisuus astua sen seinäin sille," vastasi pieni neljäntoista vuotias tyttö. "Nyt kuulitte, miksi koulua käydään."

"Hän on sosialisti ja siksi hän tarvitsee tietoja," huusi Billy.

NUPPU.

(Jatk.)

Jokaiselle suomalaiselle lapselle

Lasten Kevät 1916

Sellaista lahjaa kuin on Lasten Kevät 1916, ei kukaan lapseltaan kiellä, jolla vaan on tilaisuus se ostaa. Se sisältää kauniita ja opettavaisia kertomuksia, ja runoja sopivien kuvien kanssa, lasten näytelmiä, lasten leikkejä, vuoro-keskusteluja, kuvia lasten pyhäkouluista ja ihanneliitoista y. m.

Kauniista ja sattuvasta kansikuvasta aina loppuvignettiin asti tulee tämä julkaisu varmaan miellyttämään sekä lapsia, että aikuisia.

Tilatkaa sitä tukuttain myytäväksi

Lasten Kevät 1916 varmasti tekee kaupansa kaikkialla. Asiamiehille myönnetään 20%. Lähettäkää tilauksenne viivyttelämättä, sillä Lasten Kevät 1916 ilmestyy huhtikuun alkupäivinä, eikä siitä oteta suurta painosta varastoon yli siihen mennessä lähetettyjen tilausten.

Toimikaa ripeään

Alkää jättäkö tilaustenne tekoa viime hetkeen, vaan tilatkaa heti, tai kuitenkin ilmoittakaa konttooriin kuinka monta kappaletta haluatte, että tiedämme sen mukaan määrätä painoksen suuruuden. Lasten Kevät, kuten ennenkin maksaa vain 15 senttiä kappaletta. Sisältöä siihen tulee sama määrä kuin oli Lasten Joulussa 1915. Siis moninkerroin arvokkaampi kuin sitä edelliset lasten julkaisut ovat olleet ja kuitenkin on hinta entisellään.

Tilauksenne voitte tehdä alla olevalla listalla:

Toveritar, Box 99,
Astoria, Ore.
Allekirjoittanut tilaa
kappaletta Lasten Kevättä 1916.

Rahaa seuraa mukana \$.....

Nimi

Osote